

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 20.7.2006
KOM(2006) 417 slutlig

MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

om europeiska politiska åtgärder beträffande ungdomars medverkan och information till ungdomar

**Uppföljning av vitboken ”Nya insatser för Europas ungdom”:
Genomförande av de gemensamma mål som gäller ungdomars medverkan och information till ungdomar**

{SEK(2006) 1006}

1. INLEDNING

1.1. Ett avgörande ögonblick

Ungdomspolitik är av väsentlig betydelse för EU:s mål. Åtgärderna på detta område hänför sig såväl till Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning som till åtgärder inom medborgarskap, och syftar både till att underlätta unga människors inträde på arbetsmarknaden och utveckla deras aktiva medborgarskap.

Ungdomar är varken en statisk eller homogen grupp och deras krav och uttryckssätt har ständigt utvecklats. Andelen ungdomar i Europas befolkning minskar och de kommer in i vuxenlivet allt senare. Ungdomarnas yrkesbana har blivit alltmer individualiserad och deras inträde på arbetsmarknaden är ibland svårt. Dessutom har ungdomarnas intresse för samhällsfrågor och politik minskat, vilket innebär en risk att de blir mindre aktiva medborgare.

Syftet med detta dokument är att göra en bedömning av hur medlemsstaterna följt upp de gemensamma mål för ungdomars medverkan och information till ungdomar vilka antogs av rådet år 2003 inom den öppna samordningsmetoden för ungdomsfrågor, samt att föreslå ytterligare förbättringar. Dokumentet åtföljs av ett arbetsdokument från kommissionen med en utförlig analys av medlemsstaternas nationella rapporter om medverkan och information.

Denna rapportering ingår också i en större grupp EU-åtgärder i syfte att närma Europa till medborgarna och kommer vid ett avgörande ögonblick i debatten om EU:s framtid¹.

I sin vitbok om EU:s kommunikationspolitik² och sin ”Plan D som i demokrati, dialog och debatt”³ upprepade kommissionen nyligen behovet av att ge medborgarna, särskilt ungdomarna, verktyg för att aktivt medverka i det europeiska beslutsfattanden och förstärka deras känsla av att vara delaktiga i det europeiska projektet. Detta budskap bekräftades på högsta politiska nivå⁴ och av ungdomarna själva som uttryckte viljan att spela en viktigare roll i Europeiska unionens utveckling och därigenom utveckla sitt aktiva europeiska medborgarskap⁵. Deras uppmaning bör besvaras och principen om att engagera ungdomar i europeisk politik, vilken redan betonades i vitboken om ungdomar⁶ som kommissionen offentliggjorde år 2001, bör ytterligare förstärkas.

¹ Meddelande om en agenda för EU-medborgarna (KOM(2006) 211).

² KOM (2006) 35 slutlig, 1.2.2006. Vitboken om EU:s kommunikationspolitik: Debattera EU med medborgarna.

³ KOM(2005) 494 slutlig, 13.10.2005. Kommissionens bidrag under och efter perioden av eftertanke: Plan D som i demokrati, dialog och debatt (KOM(2006) 212).

⁴ Se ordförandeskapets slutsatser från Europeiska rådets möte den 15–16 juni, där man välkomnar Europeiska kommissionens bidrag till reflektionsperioden och uppmuntrar kommissionen att fortsätta och öka insatserna för att främja dialogen med medborgarna.

⁵ ”Ungdomen intar scenen”: De unga européernas frågor och förväntningar beträffande Europeiska unionens utveckling. Analys från Eurobarometern 63, offentliggjord i december 2005.

⁶ 14441/01 – KOM (2001) 681 slutlig

Flera initiativ har utarbetats på ungdomsområdet sedan vitboken om ungdomar antogs. Detta återspeglar den allt större betydelse som ungdomspolitik får i Europa och i medlemsstaterna.

Vitboken ledde bland annat till att man på ungdomsområdet⁷ år 2002 antog en ram för europeiskt samarbete inom ungdomsfrågor där medlemsstaterna enades om att ta med ungdomarna i vissa viktiga politiska åtgärder för integration av ungdomar i samhället och på arbetsmarknaden och bidra till att göra dem till aktiva och ansvarsfulla medborgare

Vad beträffar aktivt medborgarskap inom ramen för europeiskt samarbete enades medlemsstaterna om att koncentrera sig på fyra specifika prioriteringar inom ungdomsfrågor där de skulle tillämpa den öppna samordningsmetoden, nämligen medverkan, information, volontärarbete och bättre kunskaper om och förståelse för ungdomar. År 2003 antog medlemsstaterna gemensamma mål för medverkan av och information till ungdomar⁸, och 2004 antogs målen för volontärarbete⁹ och bättre kunskaper om ungdomar¹⁰. Som ett led i den öppna samordningsmetoden för ungdomsfrågor har medlemsstaterna åtagit sig att under fyra år rapportera om genomförandet av prioriteringarna. Därför är det nu ett avgörande ögonblick för ungdomspolitikerna, eftersom detta meddelande kommer vid det första tillfället som rapporter om genomförande har lagts fram för kommissionen. Lärdomarna av denna första rapportering om prioriteringar inom medverkan och information är värdefulla för rapporterna om de två återstående prioriteringarna, nämligen volontärverksamhet (slutet av 2006) och större kunskaper om och förståelse för ungdomar (slutet av 2008). De kommer också att bidra till den allmänna utvärderingen av ramen för europeiskt samarbete inom ungdomsfrågor i slutet av 2009.

Att ta med ungdomar i vissa viktiga åtgärder inom ungdomsfrågor, vilket förespråkades i vitboken om ungdomar som en andra pelare i utarbetandet av ungdomspolitik, förstärktes 2005 genom att man antog Europeiska ungdomspakten¹¹, som är särskilt inriktad på unga människors integration i samhället och i arbetslivet inom den reviderade Lissabonstrategin.

Politiken kompletteras med programmet Ungdom, som får erkännande som en värdefull resurs i främjandet av ungdomarnas aktiva europiska medborgarskap och deras integration i samhället. Dessa mål kommer att förstärkas i det framtida programmet ”Aktiv ungdom”.

1.2. Allmän bedömning av verksamheten

I rapporterna erkänner medlemsstaterna i regel den hävstångseffekt som insatser för ungdomar har på samhället som helhet. Detta bekräftar vikten av ett tillvägagångssätt i ungdomspolitik som omfattar flera generationer och hela livet.

⁷ EGT C 168, 13.7.2002, s. 2.

⁸ EUT C 295, 5.12.2003, s.6.

⁹ Rådets dok. 13996/04, 15.11.2004, ej offentliggjort.

¹⁰ Rådets dok. 13997/04, 15.11.2004, ej offentliggjort.

¹¹ Bilaga 1 till ordförandetskapets slutsatser (7619/05).

Medlemsstaterna medger att de EUs prioriteringarna för medverkan och information har gett den nationella ungdomspolitiken en impuls och att de alltså är av största vikt för utvecklingen av ungdomars aktiva medborgarskap.

De erkänner dock att fler ansträngningar bör göras och att processen kommer att löna sig om medlemsstaterna, i enlighet med subsidiaritetsprincipen, fortsätter att samarbeta med varandra och med regionala och lokala myndigheter på sitt eget område.

Att engagera ungdomar, däribland ungdomar med färre möjligheter, på alla nivåer av utarbetandet och genomförandet av politiken är grundläggande för ett livskraftigt beslutsfattande och för deltagande demokrati. Därför bör den dialog som redan håller på att utvecklas mellan ungdomar och de EU-institutionerna utvecklas ytterligare.

2. INFORMATION TILL UNGDOMAR

2.1. Genomförande av de gemensamma målen för information

2.1.1. Ungdomars tillträde till information

Medlemsstaterna har utarbetat ett antal informationsverktyg för ungdomar, men endast tolv medlemsstater har infört en informationsstrategi där man tar upp alla frågor som är av intresse för ungdomar på lokal, regional, nationell och europeisk nivå.

Medlemsstaterna betonar att det viktigaste sättet att sprida information till ungdomar är webbplatser (på Internet). För närvarande finns det nationella ungdomsportaler i 19 medlemsstater. Inrättandet av Europeiska ungdomsportalen 2003 och länkarna från den till de nationella ungdomsportalerna har visat sig vara en mycket lyckad idé. Medlemsstaterna medger att detta har främjat samarbete mellan ministerier och utbyte av information på ungdomsområdet.

Medlemsstaterna har också uppvisat en tydlig vilja att vidareutveckla kontor som ger individualiserad information och att ta sig an ungdomar med färre möjligheter som informationskanalerna inte når fram till, genom att hjälpa dem att få tillträde till informationssamhällets verktyg, exempelvis Internet.

Vad gäller innehållet rör det sig främst om fritid, ungdomsorganisationer och volontärbete, och ibland försummade man information om medverkan, utbildning, sysselsättning och resor i Europa.

<p>I Förenade kungariket (England) erbjuder den nationella onlinetjänsten Connection Direct (CKO) råd, information och stöd till ungdomar via telefon, sms, onlinerådgivning och e-post. I Slovenien ägnar centrumen för information och rådgivning till ungdomar särskild uppmärksamhet åt unga romer. I Cypern och Spanien har man inrättat rörliga enheter för att informera ungdomar på landsbygden.</p>
--

2.1.2. Information av kvalitet

De flesta medlemsstater använder den europeiska stadgan om ungdomsinformation för att se till att den information som tillhandahålls av informationstjänsterna för ungdomar håller hög kvalitet.

Nätverksarbete ses också som något väsentligt för att de som arbetar med information till ungdomar ska förbättra sina färdigheter och kvalifikationer. De europeiska nätverken Eurodesk, ERYICA och EYCA har en viktig uppgift när det gäller att utarbeta kurser för medlemmarnas fortbildning.

I **Frankrike** har 32 informationscentrum som finansieras av de nationella myndigheterna sina egna kurser för personalen för att säkerställa att man når upp till kvalitetskraven. Europeiska stadgan för ungdomsinformation tillämpas tillsammans med ytterligare nationella kvalitetsstandarder. De europeiska nätverken för information till ungdomar har sammanställt ett kompendium med initiativ för kvalitet.

2.1.3. Ungdomarnas medverkan i informationsverksamhet

Medlemsstaterna har inte vidtagit några åtgärder för att genomföra detta gemensamma mål. I några nationella rapporter anges det dock att ungdomar eller ungdomsorganisationer kan rådfrågas om informationsstrategier eller om utarbetande av informationsmaterial.

I **Slovakien** samarbetar centrum för ungdomsinformation med volontärer som sprider information i skolor, på universitet m. m.

2.2. Hinder

De hinder som medlemsstaterna stött på varierar och kan sorteras in under följande rubriker:

1. *Metoder:* Några medlemsstater anser att det är särskilt svårt att fastställa en utgångspunkt för bedömningen av framstegen och indikatorer för utvärderingen av dem.
2. *Samordning mellan aktörer:* En stor fråga är bättre samordning mellan olika institutioner med behörighet inom ungdomsfrågor på olika nivåer.
3. *Brist på resurser, särskilt på lokal nivå.*

2.3. Frågor för fortsatt samarbete

Medlemsstaterna manar allmänt sett till fortsatt genomförande av de antagna gemensamma målen och handlingslinjerna. De viktigaste uppgifterna under den närmaste framtiden skulle vara att införa en konsekvent nationell informationsstrategi, i större utsträckning koppla in nationella ungdomsråd i verksamheten, koncentrera sig mer på ungdomar med färre möjligheter och sprida den europeiska stadgan om ungdomsinformation.

3. UNGDOMARNAS MEDVERKAN I DET DEMOKRATISKA LIVET

3.1. Genomförande av de gemensamma målen för medverkan

En analys av rapporterna visar att medlemsstaternas nationella ungdomspolitik i viss mån sammanstrålar, eftersom insatser för att främja ungdomarnas medverkan nu görs på ett mer samordnat sätt.

Genomförandet av de gemensamma målen för ungdomarnas medverkan sker huvudsakligen på följande sätt:

3.1.1. Förstärkta bestämmelser

Bestämmelserna om ungdomars medverkan har förbättrats. Några medlemsstater har antagit lagstiftning och andra har utarbetat strategiska handlingsplaner eller åtagit sig om nya skyldigheter att rådfråga ungdomar.

Irland har antagit en ungdomslag, **Tjeckien** ett ungdomskoncept, **Portugal** ett nationellt reformprogram för ungdomsfrågor, **Sverige** en proposition – “Makt att bestämma – rätt till välfärd”, **Estland** och **Slovenien** strategiska planer, **Lettland** ett politiskt program för ungdomar, **Slovakien** en plan för ungdomars medverkan och **Italien** har avsatt särskilda medel till stöd för ungdomspolitik.

3.1.2. Stöd till strukturerna för medverkan och företrädande

Ett antal insatser har genomförs i syfte att stödja strukturer för medverkan och främja dialogen med partner på ungdomsområdet. Nationella ungdomsråd finns numera i de flesta medlemsstater, och antalet regionala och lokala avdelningar ökar tydligt. Även andra strukturer har utarbetats, som ungdomsparlament eller särskilda ungdomskommittéer. Det behövs dock bättre samordning mellan den lokala, den regionala, den nationella och den europeiska nivån.

Parallellt har regelbundna samråd, möten och konsultationer anordnats under de sista två åren mellan ungdomar och beslutsfattare. Dessa forum för dialog har ibland blivit formaliserade genom partnerskapsavtal.

Några länder har utsett en ombudsman eller kontaktperson för ungdomsfrågor vid ministerier som befattar sig med frågor som berör ungdomar, medan andra företrar att utarbeta mer övergripande rutiner som möten mellan ministerier.

Av de nationella rapporterna framgår att det behövs större insatser på lokal nivå och att man måste undanröja hinder mot vissa ungdomars medverkan.

Man måste också anordna systematiska samråd med ungdomar strukturerade kring frågor som angår dem. Detta gäller inte bara frågor i samband med den öppna samordningsmetoden eller Europeiska ungdomspakten utan även alla områden där ungdomarnas bidrag kan vara av betydelse.

Några länder har utsett särskilda personer som ska ansvara för ungdomsfrågor, exempelvis har **Finland** en ombudsman, **Förenade kungariket** en nationell kontaktperson för ungdomsfrågor och **Litauen** ungdomssamordnare i kommunerna.

Andra har inrättat strukturer för samråd, exempelvis ungdomskommittéer och lokala råd i **Luxemburg** och **Belgien**, ungdomsparlament på **Cypern** och **Malta**, strukturer för ungdomsmedverkan i **Grekland** och **Spanien**, och mer specialiserade strukturer, för mindre gynnade ungdomar i **Tyskland** och för landsbygden i **Polen**, samt stöd till ungdomsprojekt i **Österrike**.

Vad beträffar ungdomars medverkan i representativ demokrati har deras bristande intresse tilltagit och måste omedelbart åtgärdas. Bara några få medlemsstater har visat att de funderar på detta.

Praxis för att öka ungdomars deltagande i val kan observeras i följande länder:

- **Nederländerna**: parallell röstning för ungdomar.
- **Finland**: valdeltagande i lokala val fr.o.m. 16 års ålder.
- **Frankrike**: automatisk registrering i vallängden.
- **Belgien, Nederländerna och Förenade kungariket**: användning av Internet.

3.1.3. Stöd till projekt

De gemensamma principerna som ligger till grund för myndigheternas åtgärder är följande: i) ungdomarna måste vara huvudaktörerna i projekten för medverkan, ii) det mest uppskattade sättet att lära är genom att göra, iii) ungdomarnas engagemang för medverkan måste uppmuntras på alla områden där projekt genomförs.

Ett antal medlemsstater betonar de ansträngningar som gjorts för att öppna verksamhet och projekt för ungdomar med färre möjligheter. Det är mycket viktigt att projekt och strukturer, särskilt ungdomsorganisationer, får stöd. Programmet Ungdom har en viktig hävstånde-effekt på detta område.

I **Frankrike** har man utarbetat programmet "Envie d'agir" ("Lust att agera") för att stödja och belöna de första projekten av och för ungdomar, bekosta innovativa och kreativa projekt samt volontärverksamhet och projekt för företagande. **Danmark** har i samarbete med olika kommuner och ungdomsorganisationer inrättat ett projekt om ungdomspolitik i de danska kommunerna för att betona behovet att i större utsträckning engagera ungdomar i beslutsfattandet.

3.2. Hinder

De olika svårigheter som medlemsstaterna stött på kan delas in som följer:

1. *Metoder*: några medlemsstater anser att det är särskilt svårt att fastställa en utgångspunkt för bedömningen av framstegen: indikatorer för utvärderingen av dem.
2. *Brist på direkt eller indirekt stöd*: myndigheterna måste inse både att det är viktigt att bevilja medel till strukturer och projekt och att det är viktigt med varaktigt stöd, vare sig det rör sig om lagstiftning, utveckling av partnerskap

med ungdomar eller utarbetande av gemensamma verktyg, exempelvis riktlinjer för medverkan.

3. *Brist på engagemang hos ungdomarna själva:* naturligtvis har ungdomarna rätt att inte delta. Mer kan dock göras för att uppmuntra ungdomsengagemang, särskilt i representativ demokrati. Man skulle kunna utforska vilket inflytande jämnåriga skulle kunna ha i rollen av ”ambassadörer” som delar med sig av sin erfarenhet. Ungdomars medverkan skulle också kunna främjas genom bättre erkännande och främjande av de fördelarna för samhället och för individen som ett engagemang medför.
4. *Handlingsförlamade aktörer vid institutioner, både inom ungdomsfrågor och på andra områden:* samverkan mellan det lokala, regionala och nationella planet måste förbättras. Utvecklingen av strukturer för ungdomars medverkan måste få ytterligare stöd och en dialog med ungdomar kring många fler frågor måste organiseras. Det är väsentligt att de lokala myndigheterna mobiliseras för att främja ungdomars medverkan på lokal nivå.

3.3. De viktigaste frågorna för fortsatt samarbete

Medlemsstaterna stöder det fortsatta genomförandet av de antagna gemensamma målen och handlingslinjerna. De bekräftar vikten av att ytterligare mobilisera lokala myndigheter och inrätta lämpliga mekanismer för ett brett samråd med alla ungdomar kring ännu fler frågor, även med hjälp av informationssamhällets verktyg för interaktiv medverkan i politiska frågor, t.ex. ”politikbloggar”, utveckling av ungdomars medverkan i frågor som redan diskuterats av ministrarna med ansvar för ungdomsfrågor¹², samt främjandet av lärandet hur man deltar i och lär sig mer om medborgarskap. Man skulle bättre kunna ta tillvara de möjligheter som skolan erbjuder genom att utveckla läroplaner i samhällskunskap och bättre använda skolornas resurser för organisation av aktiviteter där man gör PR för ”att lära sig att medverka genom att medverka”.

4. UNGDOMARNAS AKTIVA MEDVERKAN I UTVECKLINGEN AV EU

4.1. En förbättrad strukturerad dialog med ungdomar om den europeiska agendan

Behovet att aktivt engagera ungdomar i debatter och dialoger som formar politik är också väsentligt när det gäller den europeiska agendan. Detta har kommissionen och medlemsstaterna ofta betonat.

Samrådsprocessen för 2001 års vitbok om ungdomar, regelbundna möten med ungdomsorganisationer, Europeiska ungdomsveckan, samråd kring Europeiska ungdomsportalen, ordförandeskapets ungdomsevenemang och andra konferenser, kampanjer, forum, samråd i medlemsstater – detta är några exempel på de europeiska institutionernas och medlemsstaternas ansträngningar att omsätta dessa principer i praktiken och bättre engagera ungdomar i EU:s utveckling.

¹² EUT C 141, 10.6.2005, s.3

Kommissionen anser dock, bland annat på grundval av de uppmaningar till regelbundna, trovärdiga och konstruktiva utrymmen för dialog som ungdomarna framfört vid nyligen hållna europeiska forum, att dessa befintliga utrymmen för dialog med ungdomar kring europeiska frågor skulle kunna utvecklas och struktureras bättre på europeisk, nationell, regional och lokal nivå.

Man bör ta tillvara den impuls som dessa evenemang och nyligen vidtagna initiativ som Plan D gett för att söka berika människors känsla av att de är EU-medborgare, genom att stödja en demokratisk infrastruktur som bidrar till att inrätta en ”mänsklig bro” och att ge EU ett ansikte.

4.2. Kommissionens förslag till en förbättrad strukturerad dialog

För att utrymmena för dialog ska vara regelbundna, trovärdiga och konstruktiva bör de vara

- strukturerade i enlighet med den Europeiska ungdomspolitiska dagordningen fram till 2009, dvs. med ett allmänt tema per ordförandeskap, och där man tar upp prioriteringar inom Europeiska ungdomspakten under första ordförandeskapet varje år och prioriteringar inom den öppna samordningsmetoden under det andra ordförandeskapet, tillsammans med andra övergripande prioriteringar inom ungdomsfrågor, samt
- strukturerade i tid och rum, dvs. från den lokala till den europeiska nivån, så att de i rätt tid kan utgöra ett effektivt bidrag till policyutvecklingen i EU, t.ex. före ordförandeskapets ungdomsevenemang, Europeiska ungdomsveckan, rapporteringen inom ramen för den öppna samordningsmetoden eller Lissabonstrategin, ratificeringar av fördrag och val till Europaparlamentet.

De debatter som ungdomar deltar i bör också omfatta ungdomar ur många olika grupper, vilket kommer att öka dessa debatters legitimitet. Därför måste mindre gynnade ungdomar och ungdomar som inte omfattas av några strukturer uppmuntras att delta. Integration och mångfald borde vara de grundläggande principerna för icke-statliga organisationer som sysslar med ungdomsfrågor och för företrädande organ.

Dessa debatter borde föra samman aktörer som befattar sig med ungdomsfrågor både direkt och indirekt, för att möjliggöra ett mer konsekvent tillvägagångssätt över sektorsgränserna. Man bör undersöka vilken roll kommuner och skolor ska ha i inrättandet av sådana utrymmen för dialog i samarbete med ungdomsorganisationer (särskilt ungdomsråd).

Programmet “Aktiv ungdom” för åren 2007 – 2013 skulle kunna stödja sådana strukturer som ungdomsråd i syfte att inrätta dessa utrymmen för debatt, men även gränsöverskridande nätverk av ungdomar och uppmärksammade gränsöverskridande evenemang som gör den strukturerade dialogen synlig och effektiv.

5. STYRELSEFORMER FÖR DEN ÖPPNA SAMORDNINGSMETODEN

Den öppna samordningsmetodens framgång beror på ungdomarnas faktiska engagemang i dess genomförande. Ungdomarna och deras organisationer borde till exempel höras i utarbetandet av de nationella rapporterna. Av den första

rapporteringsomgången framgår det att detta har skett i olika stor utsträckning beroende på medlemsstat.

Medlemsstaterna har dessutom betonat svårigheten med att utvärdera framsteg i genomförandet av de gemensamma målen samt i det effektiva utbytet av goda lösningar.

Slutligen kan hållbara och trovärdiga politiska åtgärder för ungdomar bara utvecklas på grundval av goda kunskaper om ungdomsområdet. Därför är det viktigt att man samtidigt genomför de gemensamma målen om ”större kunskaper om och förståelse för ungdomar”.

För att möta dessa förväntningar och följa upp resolutionen av den 24 maj 2005 om utvärdering av verksamheten inom ramen för det europeiska samarbetet på ungdomsområdet¹³, lägger kommissionen fram några förslag för att förstärka mekanismerna för genomförande och utvärdering av den öppna samordningsmetoden (se punkt 6).

6. SLUTSATSER

Analysen av de nationella rapporterna om medverkan och information sker vid ett avgörande ögonblick för EU, när ungdomar vill ses som partner för dem som formar den politik som berör dem.

Med ledning av denna analys ***föreslår kommissionen att man bekräftar relevansen och giltigheten i de gemensamma målen för medverkan och information och att de antagna handlingslinjerna anpassas och förbättras något*** på följande sätt:

Vad gäller information:

Förbättra ungdomarnas tillträde till informationstjänster

- Inrätta, bland annat via bättre samordning av informationstjänsterna inom landet, enhetliga och övergripande informationsstrategier som täcker alla frågor av betydelse för ungdomar.
- Främja informationssamhällets verktyg och innovativa tillvägagångssätt för att informera ungdomar, däribland sådana verktyg som är avsedda för att ungdomar med färre möjligheter ska få tillträde till information.

Information av kvalitet

- Vidareutveckla rådgivningstjänster till enskilda personer.
- Systematiskt använda Europeiska stadgan för ungdomsinformation för att se till att informationen är av god kvalitet.

¹³ EUT C 141, 10.6.2005, s. 1

Ungdomars deltagande i informationsstrategiet

- Öka ungdomarnas deltagande i myndigheternas informationsstrategier och stärka ungdomsorganisationernas roll i främjandet av information till ungdomar.

Vad gäller medverkan:

Ungdomars medverkan i samhällslivet

- Se till att det finns strukturerade samråd med ungdomar kring frågor som är viktiga för dem; detta torde i synnerhet innebära att man förstärker de nationella ungdomsrådens roll i samrådsprocessen och ser till att de också företräder de ungdomar som inte tillhör någon organisation.
- Utveckla lokala strukturer för medverkan (t.ex. ungdomsråd) där ungdomar systematiskt deltar i lokala beslutsfattande organ, och mobilisera stödet från regionala och lokala myndigheter.
- Analysera vad som hindrar vissa grupper av ungdomar från att medverka, i syfte att hjälpa ungdomsorganisationer att mer effektivt engagera fler ungdomar, och på så sätt säkerställa att de är representativa.
- Utarbeta verktyg för att främja medverkan, exempelvis riktlinjer för mekanismer för medverkan¹⁴ eller interaktiva politiska forum på Internet för deltagande i politik.

Mer medverkan från ungdomarnas sida i systemet för representativ demokrati

- Utarbeta konkreta insatser för att säkerställa att ungdomarna i högre grad deltar i institutionerna för representativ demokrati, till exempel genom att göra PR för deras engagemang i politiska partier, uppmuntra att ungdomar tas med på partiernas listor och förbättra deras ställning på dessa listor, ge uppmärksamhet åt engagemanget hos dem som medverkar och uppmuntra dem att fungera som ”ambassadörer” bland sina jämnåriga, och att bättre använda informationssamhällets verktyg för att underlätta röstning.

Stöd till olika former av lärande om att medverka

- Utarbeta synergieffekter med insatser inom utbildning. På europeisk nivå kan detta göras genom närmare koppling till den öppna samordningsmetoden inom utbildning. På nationell nivå kan det uppnås genom att man utarbetar initiativ för aktivt medborgarskap i skolorna.
- Ge mer erkännande åt ungdomars olika former av medverkan .

¹⁴ På grundval av Europarådets stadga för medverkan (Europeiskt ungdomsforum).

Medverkan i EU:s utveckling:

Kommissionen avser att i nära samarbete med medlemsstaterna och ungdomsorganisationer **stödja en permanent och strukturerad dialog under tre års tid, i en sann anda av konstruktivt partnerskap.** I detta syfte föreslår kommissionen följande konkreta handlingslinjer:

På nationell, regional och lokal nivå

- Att inrätta strukturerade utrymmen för dialog och debatt som är anpassade till tidsplanen för den europeiska politiska dagordningen, som börjar kronologiskt från den lokala nivån för att man i rätt tid ska få effektiva inlägg från ungdomar till EU-debatterna.

På europeisk nivå

- Enas om prioriterade teman som ska diskuteras på EU-nivå fram till 2009, dvs. social integration och mångfald under 2007, interkulturell dialog under 2008 och utsikter för fortsatt samarbete inom ungdomsfrågor under 2009. Dessa teman bör diskuteras tillsammans med de prioriteringar som – enligt aktuellt praxis – tas upp inom den öppna samordningsmetoden och Europeiska ungdomspakten, samt tillsammans med de övergripande prioriteringar som man enats om inom ungdomsfrågor, t.ex. antidiskriminering och hälsa.
- Kommissionen stöder idén med ett informellt forum mellan företrädare för ungdomar, ordförandeskapet, Europaparlamentet och kommissionen som skulle sammanträda regelbundet, särskilt före rådets Education, Youth and Culture höst- och vårmöten i Bryssel, för att det ska finnas mer enhetlighet, kontinuitet och framsteg i ordförandeskapets agendor för ungdomsfrågor.
- Anordna regelbundet en Europeisk ungdomsvecka där kommissionsledamöter och företrädare för andra europeiska institutioner deltar. Där det är möjligt ska ungdomsveckan föregås av ett samråd om Europeiska ungdomsportalen, i syfte att dra slutsatser om tidigare evenemang, kartlägga utsikter för framtiden och säkerställa att det europeiska ungdomsprogrammet är synligt.
- Anordna möten med ungdomar som vanligtvis inte har kontakt med de europeiska institutionerna.
- Genomföra en särskild Eurobarometerundersökning om ungdomsfrågor (i slutet av 2006).
- Uppmana Europeiskt ungdomsforum att på bästa sätt utnyttja de möjligheter som erbjuds genom de offentliga samråd som kommissionen regelbundet håller, särskilt via Internet, om politik som är av betydelse för ungdomar.

- Mobilisera de europeiska informationsnätverken till stöd för den strukturerade dialogen¹⁵.

Styrformerna för den öppna samordningsmetoden för ungdomsfrågor bör också förstärkas men fortfarande vara anpassade till ungdomsområdet I detta syfte föreslår kommissionen att

- medlemsstaterna senast i slutet av 2006 väljer ut de handlingslinjer för medverkan och information som de vill koncentrera sig på, och fastställer handlingsplaner,
- medlemsstaterna inrättar en mekanism för övervakning, i vilken ungdomar och deras organisationer medverkar, och utarbetar en utvärderingsrapport senast i slutet av 2008,
- medlemsstaterna får möjlighet att frivilligt delta i kommissionens pilotverksamhet med externa granskningar som gäller medverkan och information,
- medlemsstaterna främjar de gemensamma målen på nationell nivå bland regionala och lokala myndigheter, ungdomsorganisationer och ungdomar allmänt sett,
- kommissionen systematiskt samråder med ungdomar och i synnerhet med europeiskt ungdomsforum om alla förslag som rör den öppna samordningsmetoden,
- Kommissionens inrättar en arbetsgrupp för fastställande av indikatorer för genomförandet av de gemensamma målen för medverkan och information.

* * *

Kommissionen uppmanar rådet att godkänna förslagen i detta meddelande.

¹⁵ ERYICA, EURODESK och EYCA.